

P7_TA(2011)0403

Turpmākā ES kohēzijas politika

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. septembra rezolūcija par Struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļu apgūšanu — pieredze turpmākas ES kohēzijas politikas veidošanai (2010/2305(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 174.–178. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 26. janvāra paziņojumu „Reģionālā politika, kas veicina ilgtspējīgu izaugsmi Eiropā līdz 2020. gadam” (COM(2011)0017),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu „Reģionālā politika, kas veicina ilgtspējīgu izaugsmi Eiropā līdz 2020. gadam” (SEC(2011)0092),
- ņemot vērā 2010. gada 25. oktobra Komisijas dienestu darba dokumentu „Kohēzijas politika. Reaģējot uz ekonomikas krīzi, to kohēzijas politikas pasākumu īstenošanas pārskatīšana, kas pieņemti Eiropas ekonomikas atveseļošanās plāna atbalstam” (SEC(2010)1291),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 31. marta paziņojumu „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (COM(2010)0110),
- ņemot vērā 2010. gada 31. marta Komisijas dienestu darba dokumentu, kas pievienots Komisijas 2010. gada 31. marta paziņojumam „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (SEC(2010)0360),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu „Eiropa 2020 — Stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 16. jūnija Regulu (ES) Nr. 539/2010, ar kuru attiecībā uz dažu prasību vienkāršošanu un attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu¹,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 19. maija Regulu (ES) Nr. 437/2010, ar ko Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu groza attiecībā uz nelabvēlīgos apstākļos esošu kopienu atbalstam paredzētas mājokļu intervences atbilstību²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulu (EK) Nr. 397/2009, ar ko Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu groza attiecībā uz

¹ OV L 158, 24.6.2010., 1. lpp.

² OV L 132, 29.5.2010., 1. lpp.

mājokļu energoefektivitātes un atjaunojamas enerģijas ieguldījumu atbilstību¹,

- ņemot vērā Padomes 2009. gada 7. aprīļa Regulu (EK) Nr. 284/2009, ar kuru Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, groza attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību²,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 85/2009, ar kuru Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, groza attiecībā uz dažiem noteikumiem par finanšu pārvaldību³,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1081/2006 par Eiropas Sociālo fondu un Regulas (EK) Nr. 1784/1999 atcelšanu⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Regulas (EK) Nr. 1783/1999 atcelšanu⁶,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 8. decembra Regulu (EK) Nr. 1828/2006, kas paredz noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu⁷,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 6. oktobra Lēmumu par Kopienas kohēzijas stratēģijas pamatnostādņiem (2006/702/EK)⁸,
- ņemot vērā 2010. gada 14. jūnijā Ārlietu padomes pieņemtus Padomes secinājumus par Komisijas 2010. gada stratēģisko ziņojumu par kohēzijas politikas programmu īstenošanu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 14. jūlija atzinumu par tematu “Kā veicināt efektīvu partnerību kohēzijas politikas programmu pārvaldībā, pamatojoties uz 2007.–2013. gada cikla labu praksi” (ECO/258),
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2010. gada 1. un 2. decembra atzinumu par dokumentu „Kohēzijas politika — 2010. gada stratēģiskais ziņojums par programmu īstenošanu 2007.–2013. gadā” (CdR 159/2010),

¹ OV L 126, 21.5.2009., 3. lpp.

² OV L 94, 8.4.2009., 10. lpp.

³ OV L 25, 29.1.2009., 1. lpp.

⁴ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

⁵ OV L 210, 31.7.2006., 12. lpp.

⁶ OV L 210, 31.7.2006., 1. lpp.

⁷ OV L 371, 27.12.2006., 1. lpp.

⁸ OV L 291, 21.10.2006., 11. lpp.

- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūciju par 2010. gada ziņojumu par kohēzijas politikas 2007.–2013. gada programmu īstenošanu¹,
 - ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 14. decembra rezolūciju par patiesas teritoriālās, sociālās un ekonomikas kohēzijas sasniegšanu Eiropas Savienībā — nepieciešams priekšnoteikums pasaules mēroga konkurētspējai?²
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 24. marta rezolūciju par struktūrfondu regulējumu 2007.–2013. gadam — pārrunu rezultāti saistībā ar valsts kohēzijas stratēģijām un darbības programmām³,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Reģionālās attīstības komitejas ziņojumu un Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0287/2011),
- A. tā kā apguves spēja nozīmē to, cik lielā mērā dalībvalsts un tās reģioni spēj tērēt no struktūrfondu un Kohēzijas fonda piešķirtos finanšu līdzekļus efektīvi un iedarbīgi, un tā kā šī spēja ir nepieciešama, lai dotu maksimāli iespējamo ieguldījumu ekonomikas, sociālajā un teritoriālajā kohēzijā ar tiem līdzekļiem, kas pieejami no ES fondiem;
 - B. tā kā ES kohēzijas politikai ir izšķirošā loma, lai veicinātu saskaņotu ES attīstību, un tā kā, neskatoties uz panākumiem, kas gūti attīstības nevienlīdzības mazināšanā starp dažādiem reģioniem, tomēr joprojām pastāv ļoti būtiskas atšķirības to ekonomiskās, sociālās un teritoriālās attīstības līmenī;
 - C. tā kā vismazāk attīstītajos reģionos un mikroreģionos nav vajadzīgo finanšu līdzekļu, cilvēkresursu un administratīvā atbalsta, lai sekmīgi izmantotu tiem pieejamos ES fondus;
 - D. tā kā ES reģionālā politika ir nozīmīgs instruments, kas veicina ekonomikas un sociālo kohēziju, un tā kā tas ļauj ES veikt pasākumus, lai samazinātu reģionālās atšķirības, veicinātu īstenu konvergenci un stimulētu attīstību, kvalitatīvu nodarbinātību un sociālo progresu, un arī labvēlīgi ietekmē mazāk attīstītos reģionus;
 - E. tā kā apguves spēja ir nevis parametrs, bet gan mainīgais lielums, un tā kā tas ļoti atšķiras gan starp dalībvalstīm un reģioniem, gan to ietvaros, tā ka ir vajadzīgi individuāli risinājumi, lai šo spēju palielinātu;
 - F. tā kā tiekšanās apgūt pēc iespējas vairāk finanšu atbalsta prasa no dalībvalstīm un pārvaldības iestādēm pastāvīgus centienus un vietējā un reģionālā pārvaldes līmeņa iesaistīšanu ikvienā procesa posmā, kā arī pietiekamu iestāžu infrastruktūras spēju un efektīvas pārvaldības un kontroles sistēmas;
 - G. tā kā administratīvā spēja, sevišķi projektu plānošanas un īstenošanas ziņā, ir īpaši svarīgs jautājums attiecībā uz apguves spēju, kas ir jānostiprina, jo īpaši liekot uzsvāru uz tām dalībvalstīm, kuras atpaliek un kurām ir zemi apguves rādītāji;
 - H. tā kā noteikumi, kas attiecas uz struktūrfondu un Kohēzijas fondu, ir kompleksi un

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0283.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0473.

³ OV C 117 E, 6.5.2010., 79. lpp.

tādējādi to pareiza transponēšana valstu tiesību aktos un ievērošana sagādā grūtības un var viegli novest pie kļūdām, tā ka dalībvalstis un reģioni tērē nesamērīgi daudz laika, cenšoties novērst un labot šīs kļūdas, un tādēļ šiem noteikumiem ir jābūt stabiliem laika gaitā, lai veicinātu lielāku atbildību; turpretī ir jāveicina visi vienkāršoējumi, kas sekmē finanšu instrumentu īstenošanu; tā kā tomēr būtu jāveicina finanšu instrumentu īstenošanas vienkāršošana;

- I. tā kā, neskatoties uz kļūdu līmeņa un struktūrfondu finansējuma nelietderīgas izmantošanas gadījumu skaita samazināšanos, ir jāpastiprina dalībvalstu pieņemtie pasākumi, lai ierobežotu finansējuma nelietderīgu izmantošanu un atgūtu nepareizi izmaksātos līdzekļus;
 - J. tā kā tās dalībvalstis, kas pievienojās ES pašreizējā plānošanas periodā, jo īpaši saskaras ar lielām grūtībām attiecībā uz apguvi, kuras izriet no tā, ka ievērojami pieaug pieejamie līdzekļi salīdzinājumā ar pirmspievienošanas līdzekļiem un trūka administratīvo struktūru, lai varētu sagatavot, atbalstīt un novērtēt projektus;
 - K. tā kā līdzekļu izmantošanas līmeņa pārredzamības trūkums īsā un vidējā termiņā kavē apguves spēju un tā kā visos pārvaldes līmeņos ir nepieciešama lielāka pārredzamība;
 - L. tā kā Eiropas Sociālais fonds (ESF) nodrošina būtisku atbalstu darba tirgus politikai un tam ir svarīga loma sociālās integrācijas veicināšanā, un tā kā tādēļ ir nepieciešams ievērojami palielināt tā finansējumu,
1. norāda uz līdzekļu apguves spēju un kohēzijas politikas budžeta izpildes tempu pieaugumu 2010. gadā, neraugoties uz minētajām problēmām, un atzīst pozitīvo lomu, kādu deva Eiropas ekonomikas atveseļošanās plāna intervences attiecībā uz kohēzijas politiku, pasteidzinot programmu īstenošanu un paātrinot finansējuma nodošanu saņēmēju rīcībā, un prasa Komisijai turpināt veikt šīs intervences laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam;
 2. norāda, ka apguves problēmas ir radījuši šādi galvenie faktori:
 - grūtības atbilstības novērtējuma procedūru izpildē, kas attiecas uz jauno pārvaldības un kontroles sistēmu — parasti plānošanas perioda sākumā,
 - globālā ekonomikas lejupslīde, kas tieši ietekmē budžeta ierobežošanas pasākumus, kurus piemēro valstu budžetiem, un grūtības saņemt iekšējo finansējumu,
 - resursu nepietiekamība projektu līdzfinansēšanai,
 - aizkavēšanās ES un valstu noteikumu vai ar to saistītu norādījumu izveidē un ieviešanā un nepilnīgi vai neskaidri noteikumi,
 - kavēšanās ar norādījumu tulkošanu un paskaidrojumu saņemšanu no Komisijas un konsekvences trūkums Komisijas sniegtajos norādījumos,
 - pārāk sarežģītas un pārāk stingras valstu procedūras un biežas izmaiņas šajās procedūrās,
 - nepieciešamība programmu īstenošanai veidot jaunas iestādes, kas var aizkavēt to uzsākšanu un darbību,
 - nepietiekama funkciju nošķiršana starp valsts iestādēm dalībvalstīs, ar iestāžu

hierarhiju saistītas problēmas un iekšējas grūtības sadalīt pienākumus un atbildības jomas,

- reģionālā un vietējā līmeņa nepietiekama līdzdalība darbības programmu izstrādē,
 - valsts un reģionālā līmenī strādājošo darbinieku ierobežotais skaits un nepietiekami apmācīts personāls, kā arī grūtības ar personāla saglabāšanu,
 - grūtības informācijas tehnoloģiju sistēmu izveidē,
 - neatbilstība starp kontroles līmeni un projekta mērogu,
 - nepietiekama sākotnējā sagatavošana, lai īstenotu projektus, un sagatavošanas procesā esošu projekta dokumentu trūkums,
 - politisku motīvu dēļ veiktas izmaiņas ieguldījumu prioritātēs;
3. uzskata, ka daudzas atklātās problēmas varētu novērst, ja plānošanas posma sākumā iesaistot visas ieinteresētās puses valsts, reģionālajā un vietējā līmenī, lai nodrošinātu turpmāko pamatdokumentu un darbības programmu priekšlikumu maksimāli iespējamo atbilstību to vajadzībām, kas ļautu sniegt lielāku un skaidrāku ieguldījumu ES mērķu sasniegšanā;
 4. vēlreiz atgādina par nepieciešamību vienkāršot un padarīt elastīgākus noteikumus un procedūras gan ES, gan valstu līmenī, lai sekmētu projektu organizētāju piekļuvi ES līdzekļiem un lai administratīvie dienesti labi pārvaldītu šos līdzekļus, neradot milzu grūtības saņēmējiem; uzskata, ka vienkāršošana veicinās līdzekļu strauju piešķiršanu, augstāku apguves līmeni, lielāku efektivitāti, labāku pārredzamību, īstenošanas kļūdu samazināšanos un izmaksu laika samazināšanos; uzskata, ka ir jārod līdzsvars starp noteikumu, procedūru un kontroles vienkāršošanu un stabilitāti; norāda, ka pietiekama iespējamo kandidātu un saņēmēju informēšana ir veiksmīgas īstenošanas nepieciešams priekšnoteikums;
 5. uzsver, ka apguves rādītāju palielināšanā var gūt reālus panākumus tikai tad, ja tiek ievēroti Kopienas noteikumi;
 6. uzskata, ka, nepārtraucot pastāvīgi piešķirt nozīmi ieguldījuma pārbaudēm, galvenais uzsvars būtu jāliek konkrēti uz aspektiem, kas saistīti ar rezultātu gūšanu un mērķu sasniegšanu; saskaņā ar esošajiem noteikumiem par īstenošanas, kontroles un maksājumu sistēmu uzskata, ka būtu jārod arī labāks līdzsvars starp noteikumiem un procedūrām, kas nepieciešamas ES izdevumu likumības un sistemātiskuma nodrošināšanai, no vienas puses, un pasākumiem, kas paredzēti, lai kohēzijas politiku padarītu vairāk orientētu uz darbības rezultātiem un rentablāku, no otras puses;
 7. aicina racionalizēt kohēzijas politikas plānošanu, uzraudzību un novērtēšanu, lai uzlabotu Komisijas padomdevējas lomu un samazinātu ar kontroli un revīziju saistīto administratīvo slogu;
 8. uzskata, ka būtu jāapsver iespēja vairāk koncentrēties uz sodu par krāpšanas gadījumiem, nevis par formāliem trūkumiem, un prasa ieviest elastīgāku un diferencētāku pieeju atkarībā no konstatētā trūkuma nopietnības pakāpes;

9. uzsver, ka proporcionalitātes principa piemērošana kontroles procedūrām, kas izriet no projekta mēroga, būtu jāpastiprina, vienkāršojot prasības kas reglamentē informēšanas un kontroles pienākumus neliela mēroga projektu un programmu īstenošanā; tomēr norāda, ka vienkāršoti noteikumi nedrīkst negatīvi ietekmēt pārredzamību un atbildību; prasa pastiprināt un uzlabot revīzijas koordināciju, atcelt nevajadzīgu kontroli dalībvalstīs, kurās ir atbilstīga fondu pārvaldības sistēma, un nākamajā plānošanas periodā pieņemt vienotās revīzijas principu un uzskata, ka tāpat kā „uzticības līgumu” to vajadzētu īstenot cik vien bieži iespējams;
10. uzsver, ka ļoti būtiska ir savlaicīga daudzgadu finanšu shēmas un skaidru un galīgu dalībvalstīm paredzēto noteikumu un norādījumu pieņemšana, lai nerastos uzsākšanas grūtības un ar valstu noteikumu izstrādi un dalībvalstu priekšnosacījumu īstenošanu saistīta kavēšanās nākamā plānošanas perioda sākumā; uzskata, ka Komisijai ir jāsniedz tehniska palīdzība, lai nodrošinātu minēto noteikumu labu izpratni dalībvalstīs; uzsver, ka daudzgadu finanšu shēmas (DFS) ilgums ir sevišķi svarīgs jautājums kohēzijas politikas un apguves spējas jomā, jo pārāk īsa daudzgadu finanšu shēma nozīmē šķēršļus projektiem, kas ir gan visilgākie, gan visnozīmīgākie no attīstības viedokļa;
11. aicina dalībvalstis ātrāk transponēt Kopienas tiesību aktus valsts tiesību aktos; uzsver, ka ir svarīgi rast pietiekamu skaitu apmācītu darbinieku, lai efektīvāk risinātu problēmas uz vietas;
12. uzsver, kādas priekšrocības sniedz dalītas pārvaldības fondu (ERAF, ESF, Kohēzijas fonda, ELFLA un ELFLA) sinerģija un sinerģija ar EAF attiecībā uz konkrētiem Eiropas reģioniem, kas robežojas ar ĀKK valstīm, un uzsver, ka sinerģiju un papildināmību nepieciešams vēl pastiprināt; uzskata, ka būtu jāveicina elastība starp ERAF un ESF, lai atvieglotu integrēto projektu finansēšanu, ņemot vērā katra šā fonda konkrētās īpašības un mērķus; uzsver, ka noteikumu un procedūru saskaņošanas rezultātā varētu būt iespējams vienkāršot īstenošanas sistēmas un veicināt finansējuma potenciālo saņēmēju piedalīšanos ES līdzfinansētās programmās; šajā sakarībā atgādina par šķērsfinansēšanas potenciālu, ko pagaidām vēl neizmanto visā pilnībā;
13. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt ESF efektīvāku izmantošanu pašreizējos apstākļos visos līmeņos un visās dalībvalstīs, lai reaģētu uz finanšu krīzes izraisītajām aktuālajām sociālekonomiskajām problēmām, un nodrošināt, ka turpmāk ESF kā atpazīstams, pārredzams, efektīvs, elastīgs, vienkāršs un praktisks instruments, ko izmanto cilvēkkapitāla attīstībai, vienlaicīgi atspoguļojot dalībvalstu un reģionu specifiku un vajadzības, efektīvi un mērķtiecīgi veicina stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu nodarbinātības un sociālās politikas jomā;
14. uzsver, ka ir nepieciešams koncentrēt pūles uz nelielu prioritāšu skaitu (visakūtākā no tām ir rekorda līmeni sasniegušā bezdarba samazināšana iekšējā tirgū, īpaši attiecībā uz jauniešiem un sievietēm paredzētām darba vietām), lai nodrošinātu ES mēroga projektu efektīvāku īstenošanu un maksimālu ESF ietekmi un iespēju radīšanu, tādējādi atbalstot stratēģiju „Eiropa 2020”, un vienlaicīgi uzsver, ka ir jāņem vērā atšķirīgie apstākļi dalībvalstīs un jo īpaši ir nepieciešams uzlabot ESF finansiālo patstāvību un veicināt tā elastīgumu, lai risinātu pašreizējās problēmas nodarbinātības jomā;
15. aicina dalībvalstis veicināt un uzturēt plašu dialogu ar visām ieinteresētajām pusēm valsts, reģionālajā un vietējā līmenī, lai labāk noteiktu darba tirgus vajadzības, uzlabotu sociāli mazaizsargāto grupu nodarbinātības iespējas, un vienlaicīgi — attiecībā uz politikas mērķu

noteikšanu saistībā ar kohēzijas politiku — pienācīgi ņemt vērā reģionālās un vietējās vajadzības un nodrošināt to atspoguļošanu ESF mērķos; prasa pievērst īpašu uzmanību mazkvalificētu darba ņēmēju mācībām un izglītībai, lai uzlabotu minētās grupas nodarbinātības iespējas;

16. aicina dalībvalstis uzlabot informētību par ESF un tā pieejamību un aktualizēt projektu izstrādes iespējas, lai veicinātu jaunu, kvalitatīvu darba vietu izveidi un efektīvāku sociālo integrāciju;
17. aicina Komisiju un dalībvalstis attiecībā uz vietējās un reģionālās attīstības projektiem kā prioritāti izvēlēties integrētu pieeju, veicinot augšupēju vietējo iniciatīvu izstrādi attiecībā uz ESF un dodot iespēju apvienot vairākus finansējuma avotus: darbības programmas, valsts programmas un atsevišķiem projektiem arī privātus resursus;
18. pauž nožēlu, ka sakarā ar laukietilpīgajām administratīvajām procedūrām un sarežģītajiem noteikumiem, jo īpaši dažās dalībvalstīs, ESF īstenošana norit lēnāk, nekā paredzēts, un ka daudzi iespējamie līdzekļu saņēmēji nav ieinteresēti pieteikties uz finansējumu; prasa nodrošināt ESF mērķu tuvināšanu faktiskajām vajadzībām darba tirgū, kurā vajadzīgi ieguldījumi, lai uzlabotu profesionālo izglītību, un amatniecības aizsardzības pasākumi;
19. aicina Komisiju pārskatīt līdzfinansējuma līmeni, lai labāk atspoguļotu attīstības līmeni, ES pievienoto vērtību, pasākumu veidus un līdzekļu saņēmējus, kā arī saņēmēju līdzekļu apguves spējas un attīstības iespējas; tādēļ prasa, lai apstākļos, kad valstu un vietējo līdzekļu piešķiršanu apgrūtina valstu budžeta taupības politika, kohēzijas politikai tiktu piešķirts atbilstīgs Kopienas budžets; pauž nožēlu par to, ka daļa pieejamo ESF līdzekļu netiek izmantota, tomēr vienlaicīgi norāda, ka dažās dalībvalstīs šajā jomā gūti ievērojami rezultāti; tādēļ aicina dalībvalstis izveidot mehānismus, lai palīdzētu nelielajiem līdzekļu saņēmējiem (parasti vietējās NVO un MVU) sagatavot rezultatīvus pieteikumus un konsultētu viņus īstenošanas posmā, tādējādi uzlabojot procesa efektivitāti;
20. aicina dalībvalstis, pamatojoties uz precīziem noteikumiem, vairāk izmantot iespējas piešķirt avansa maksājumus ESF līdzekļu saņēmējiem;
21. uzver, ka ir nepārtraukti, cieši un apņēmīgi jākoncentrējas uz ESF finansēto attīstības programmu faktiskajiem panākumiem un rezultātiem, Kopienas, valsts, reģionālajā un vietējā līmenī uzlabojot novērtēšanas, uzraudzības un rādītāju sistēmas, ar kurām būtu jāvērtē ne tikai izdevumu apmērs, bet arī īstenoto pasākumu kvalitāte; aicina Komisiju ņemt vērā nenoteiktības faktorus, kas ir saistīti ar ilgtermiņa projektiem, kuru mērķis ir palīdzēt cilvēkiem atgriezties darba tirgū;
22. uzsver noteiktu reformu iespējamo nozīmi dažās dalībvalstīs, lai pastiprinātu apguves spējas, un līdz ar to nepieciešamību tās apspriest starp Komisiju un attiecīgajām dalībvalstīm, izstrādājot attīstības un ieguldījumu partnerības līgumu, lai tas kļūtu par valstīm saistošu nosacījumu; norāda uz decentralizācijas un reģionālajām un vietējām iestādēm piešķirto pilnvaru pastiprināšanas nozīmi;
23. piekrīt viedoklim, ka kohēzijas politiku reglamentējošajai sistēmai vajadzētu būt tādai, kas ļauj elastīgāk organizēt darbības programmas, lai labāk atspoguļotu attīstības procesu veidu un teritoriālās īpatnības; ierosina ļaut dalībvalstīm un reģioniem pietiekami elastīgi noteikt vairākas savas prioritātes un izstrādāt atbilstīgus politikas pasākumu kopumus;

24. aicina dalībvalstis veltīt vairāk uzmanības projektu sagatavošanai un sagatavot izstrādes stadijā esošo dokumentu sistēmu, lai samazinātu līdz minimumam izmaksu pārsniegšanas risku un sasniegtu augstu līdzekļu apguves pakāpi;
25. norāda, ka publiskā sektora institucionālās spējas valsts, reģionālajā un vietējā līmenī, iesaistīto publisko iestāžu un līdzekļu saņēmēju tehniskās un administratīvās iespējas ir priekšnoteikums sekmīgai to politikas virzienu izstrādei, īstenošanai un uzraudzībai, kuri ir nepieciešami stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanai;
26. aicina dalībvalstis, saņemot atbalstu no Komisijas un saskaņojot rīcību ar vietējām un reģionālajām iestādēm, veltīt uzmanību labākai personāla resursu pārvaldībai, turpinot centienus piesaistīt un saglabāt augsti kvalificētu personālu ES līdzekļu pārvaldīšanai, veicinot šim personālam augsti kvalificētu apmācību un novēršot personāla nomaiņu, izņemot, ja tas ir absolūti nepieciešami un to veic ar vienīgo mērķi palielināt personāla efektivitāti un līdz ar to — līdzekļu apguves spēju; šajā saistībā atgādina par iespēju izmantot ESF līdzekļus un tehnisko palīdzību, lai stiprinātu nepieciešamās spējas īstenot un uzraudzīt programmas; uzsver decentralizēta līmeņa vienas pieturas aģentūras nozīmi, lai palīdzētu programmas partneriem; aicina dalībvalstis pēc iespējas tuvāk iedzīvotājiem izveidot „Eiropas vienas pieturas aģentūras”, lai pašvaldības iestādēm un ES iedzīvotājiem palīdzētu sagatavot Kohēzijas fonda pieteikumus;
27. norāda — lai izmantotu pārvaldības jomā iegūto pieredzi un zināšanas, ir nepieciešama ilgstoša pārvaldības un kontroles sistēmu nepārtrauktība, un aicina dalībvalstis veikt pasākumus, lai novērstu par fondu pārvaldību atbildīgā administratīvā personāla mainību;
28. aicina Komisiju pastiprināt palīdzību dalībvalstīm, kurās apguves rādītāji ir zemāki par vidējiem rādītājiem ES un liecina par trūkumiem apguves spējas jomā; uzskata, ka šāda pastiprināta palīdzība un cieša sadarbība ir jāsaglabā vismaz tik ilgi, līdz attiecīgās valstis sasniedz tādu pieredzes līmeni, kurš tām ļauj panākt rezultātus bez īpašas ārējas palīdzības;
29. aicina dalībvalstis izveidot apmaiņas forumus vai tīmekļus savu īstenošanas struktūrvienību starpā, lai apspriestos par pieredzi un grūtībām un apmainītos ar labu praksi; aicina dalībvalstis arī palīdzēt saņēmējiem vairāk pievērsties stingrākām kontroles prasībām, nodrošinot viņiem atbalstu, jo īpaši izmantojot tehniskās palīdzības kredītus, lai apmācītu un atbalstītu tos ekonomikas un sociālos dalībniekus, kas ir tiesīgi saņemt šos līdzekļus; ierosina šādu projektu vajadzībām izmantot daļu no summām, kas piešķirtas tehniskās palīdzības darbības programmām; aicina dalībvalstis izstrādāt un organizēt mācību kursus iespējamajiem finansējuma saņēmējiem;
30. atgādina par starpreģionālās sadarbības programmu un tādu programmu kā *INTERACT* un *URBACT* nozīmi, lai noteiktu un izplatītu paraugpraksi un apmācītu politikas un pārvaldes dalībniekus, kā optimāli izmantot līdzekļus; prasa, lai pasākumi teritorijas labiekārtošanas un līdzekļu pareizas izmantošanas veicināšanai varētu pretendēt uz apropriācijām, kas paredzētas teritoriālās sadarbības mērķa sadaļā „starpreģionālā sadarbība”;
31. aicina Komisiju izveidot ES mēroga sadarbības programmu, kas balstīta uz pieredzi attiecībā uz divpusējo programmu, lai uzlabotu sadarbību starp reģioniem, kuru līdzekļu apguves spēja ir augsta, un reģioniem ar zemu līdzekļu apguves spēju un atvieglotu labas prakses izplatīšanu;
32. ierosina ieviest uz internetu balstītu platformu, kas ļautu saņēmējiem, attiecīgajām vietējā

un reģionu līmeņa ieinteresētajām pusēm un valsts iestādēm apmainīties ar paraugpraksi un informāciju par šķēršļiem, problēmām un iespējamiem risinājumiem;

33. aicina Komisiju veikt saskaņotu informācijas un komunikāciju sistēmu ieviešanas izpēti, ņemot vērā pastāvošās dalībvalstu vadības un kontroles sistēmu atšķirības, un šajā sakarībā prasa ieviest vienotu programmatūru, lai uzraudzītu līdzekļu izmantojumu saistībā ar teritoriālās sadarbības programmām;
34. aicina Komisiju izmantot informācijas un komunikāciju sistēmas, lai izstrādātu agrās brīdināšanas sistēmu par fondu apguvi, un nākt klajā ar vismaz vienu ziņojumu gadā, kurā būtu informācija par reģionālo fondu un struktūrfondu apguvi katrā reģionā, līdz ar to ļaujot Eiropas Parlamentam kontrolēt kohēzijas politikas īstenošanu;
35. aicina Komisiju aktīvi sadarboties ar EIB, jo īpaši kopēju iniciatīvu izstrādē, lai palielinātu kohēzijas politikas efektivitāti un lietderību un pastiprinātu struktūrfondu ietekmi, nodrošinot finansējumu MVU atbalstam;
36. uzskata, ka savlaicīgi izveidotas un stratēģijai „Eiropa 2020” atbilstošas „publiskā un privātā sektora partnerības reģionālā un vietējā līmenī”, pateicoties savai elastībai, palīdzēs uzlabot līdzekļu apguves spēju un atrisināt grūtības attiecībā uz līdzfinansējumu; ierosina dalībvalstīm precizēt un vienkāršot to tiesību aktus, lai varētu izveidot šādas partnerības; uzsver, ka ir īpaši būtiski nodrošināt demokrātisku kontroli pār publiskā un privātā sektora partnerībām;
37. aicina Komisiju nodrošināt nepieciešamo tiesību aktu pamatu nolūkā īstenot PPP projektus un pārbaudīt to efektivitāti, un attiecīgā gadījumā ierosināt dalībvalstīm, kuras vēl nav pieņēmušas šādus tiesību aktu noteikumus, tos izstrādāt un pieņemt pēc iespējas īsā termiņā, lai varētu piešķirt struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļus PPP projektiem nākamajā plānošanas periodā un ieviest procedūras šo projektu efektīvai īstenošanai reģionālā un vietējā līmenī;
38. uzsver, ka lielākā daļa MVU un jo īpaši mazie uzņēmumi un mikrouzņēmumi vieni paši nevar izmantot struktūrfondu iespējas pašreizējo administratīvo un finansiālo ierobežojumu dēļ un ka tiem ir vajadzīgs to pārstāvības organizāciju atbalsts un konsultācijas reģionālajā un valsts līmenī; uzskata, ka noteikumu un procedūru vienkāršošana ir priekšnoteikums, lai tie varētu piekļūt struktūrfondu; prasa, lai Mazās uzņēmējdarbības aktu un tā principus „vispirms jādodomā par mazākajiem” un „tikai vienreiz”, kā arī proporcionalitātes principu piemērotu visos lēmumu pieņemšanas līmeņos, nosakot ieguldījumu prioritātes un pārvaldības, revīzijas un kontroles procedūru koncepciju ar mērķi nodrošināt līdzekļu labāku apguvi;
39. uzsver partnerības, kas definēta Padomes Regulas (EK) Nr. 1083/2006 11. pantā, nozīmi finansējuma apguves spējā; aicina dalībvalstis sniegt pilsoņiem, pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, asociācijām un nevalstiskajām organizācijām, un reģionālajām un vietējās pārvaldes iestādēm pilnu informāciju un atbalstu attiecībā uz finansējuma iespējām, tiesībām uz līdzfinansējumu no struktūrfondu un Kohēzijas fonda, līdzfinansēšanas noteikumiem, noteikumiem par kompensāciju un to, kur var uzzināt par uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus, kā arī mudināt tos izmantot finansējuma iespējas;
40. uzsver Eiropas Investīciju bankas nodrošināto finanšu instrumentu, piemēram, *Jessica*, izmantošanas pozitīvo ietekmi, lai varētu paplašināt kopējos finanšu līdzekļus, nepalielinot

tiešo publisko finansējumu;

41. vēlreiz atgādina, ka vairāklīmeņu pārvaldības un partnerības mehānismi ir izšķiroši elementi, lai panāktu darbības programmu augstu efektivitāti un augstu līdzekļu apguves spējas līmeni; aicina dalībvalstis, ievērojot subsidiaritātes un dalībvalstu iestāžu autonomijas principus, konsekventi nostiprināt partnerības un pārredzamības principu, izstrādājot un īstenojot darbības programmas, un tādēļ jau no paša sākuma stingri, pilnībā un noturīgi iesaistīt reģionālo un vietējo līmeni un pilsonisko sabiedrību ieguldījumu prioritāšu noteikšanā, visos darbības programmu izstrādes posmos, kā arī to īstenošanas un novērtēšanas posmos;
42. prasa Komisijai uzsākt atklātākas debates par paredzētajiem pasākumiem, lai paātrinātu struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzekļu apguvi; šajā sakarībā ierosina, ka Reģionu komiteju varētu aicināt katru gadu sniegt atzinumu par apguves spēju visās dalībvalstīs;
43. aicina Komisiju nodrošināt, ka kohēzijas politika samazina reģionu un mikroreģionu atšķirības, pienācīgi ņem vērā attālāko reģionu īpašās vajadzības un veicina saskaņotu attīstību ES, tostarp pilnveidojot specifiskus papildu instrumentus un pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot jomas, kuras joprojām ievērojami atpaliek no Eiropas standartiem, vienlaicīgi sekmējot stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu visās dalībvalstīs;
44. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.